

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp 1918 nov 10

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1918"

Személy

Pletykálkodás.

Annyit már meg lehet állapítani, hogy a színházaknak, eddig legalább, nem tett jót a forradalom. Különbösen sem úgy indult ez a szezon, mint a tavalyi, a mikor, méltóztatik emlékezni, ácsorogtak az emberek a színházi jegyekért és a pénztárak körül rendőri kordont vontak. De hát ha nem is csurrant, cseppent és estére mégis megteltek a színházak, már azok, a melyek nem válogatás nélkül csinálták meg repertoírjukat. Mert az is elmúlt, hogy a közönségnek elég volt tudnia, hogy előadás van és tódult befelé. Ez a konjunktúra nem tartott soká, a háboru vetette fel és fejlesztette ki a végletekig, nem volt egészséges fejlődés, ekként nem is tartott soká. A régi közönség visszavonult és átengedte helyét egy egészen új publikumnak, mely vetélkedett abban, hogy ott éktelenkedjen minden érdekesebb színházi estén és feszenkedett az ötszörös áron megvásárolt páholyokban, zsölyéken. A színházjegyekkel való tüzerkedés elérte zenitjét, új alakulatok exploitálták a szórakozást, a sok-sok vidéki, a ki eljött tölire mulatni a fővárosba és az a teméntelen katonaság, a mely átutazóban volt Budapesten az egyik frontról a másikra.

Mindcz megszűnt már az idej színháznyitásokkor, a pénztárosok lesték a tolakodást, mint gazda az esőt, de csak nem akart megindulni. A tavalyi fellendülésnek nyoma sem maradt és lassanként ismét a régi törzsközönség szállta meg a színházakat. Az idej bemutató-előadásokon már vízontláttuk azokat, a kik két év óta kiszorultak, a régi nobilis és hozzáértő közönséget, mely kész-

séggel lemondott arról, hogy könyökével meg uzsorával verkedje ki a jegyeit. Ezt a közönséget pedig nem lehet félrevezetni, mert ez nem néz meg, csak jó darabokat, jó előadásban, ennek nem mindegy a minden és ellenértékét akarja kapni a pénzének. Szóval a színházi viszonyok ha nem is jelentették többé a tavalyi tumultust, konszolidálódtak erre a szezonra, a mikor a spanyol járvány miatt két hétre betiltották az előadásokat. Hogy közben mi történt, tudjuk. Fájdalom, a színházak újból való megnyitása nem a legjobb körülmények között indult. Emlékezetes, hogy azt az estét, a melyen a diadalmas forradalom öröme a színházak diszelőadást rendeztek, teljességgel feldulta az a rémmese, mely a Budapest ellen felvonuló orosz foglyok felvonulásáról szólt és a melyet lelketlenül ott hirdettek vagy czáfoltak meg a színházakban. Ebből a rémületből még maig sem ocsudott fel teljesen a közönség, mely, valljuk be nyiltan, nem mer színházba járni. Áll ez különösképpen az előkelő, helyesebben gazdag népekre, mely nem teszi ki magát feleslegesen izgalmaknak, a mikor van amugy is elég.

A kéten bejártam az összes színházakat és láttam igen sivár nézőtereket. A reakció legszembetűnőbb az Operában, a melynek nézőtere, a hogy mondani szokás, tátong az ürességtől. Pedig ugyanazokat az operákat adják ugyanabban a kitűnő előadásban, mint tavaly vagy a spanyol nátha előtt. Üres, mégis üres. A páholyok mindenkifelett, az első széksorok, az erkély. Az olcsó helyeknek most is megvan a közönsége, — persze ezek kevésbé nehézkesek és nem zavarja meg mulatságukat az az aggodalom, hogy előadás után hogy fognak hazajutni; pláne az elmúlt héten majd minden este szakadt az eső. Lesz-e

konflis vagy villamos legalább? — És biztos, hogy nem lesz.

A Nemzeti Színházban már jobbak a viszonyok, — itt jó fél házra lehet tenni az átlagot. A páholyok azonban itt is gazdátlanok, az erkélynek alig van közönsége, de földszinti, másodemeleti és karzati jegyekből eladnak négyezer koronányit. A Városi Színház egészen üres volt a Médi, hasonlóképpen a Király Színház a Pillangó főhadnagy előadásain. A Magyar Színház az aktuális Császár katonáit jó fél házak mellett játszotta, — legtöbb közönsége még a Vigszínháznak volt, a hol az esti bevétel a múlt héten hat-hétezer korona között váltakozott.

Ugy látszik azonban, hogy ez a másik véglet nem lesz hosszabb tartamu, sőt mintha már szűnőben is volna. A Király Színház új operettjének első négy, a Magyar Színház ujdonságának első öt előadására elővételben keltek el a jegyek és szerongásig megtelt a Városi Színház a Szép

Siskia című új operettjének első előadására. Kitünő ház volt a második estén is. Ez előadásokra nincs egy szál jegy a holnapi, vasárnapi, előadásra sem, a Vigszínház vasárnapi előadása is elővételben kelt el és nagy az elővétel az Opera vasárnapi előadására is.

Megkérdeztem Faludi Sándort, a Vigszínház igazgatóját, hogy mit gondol, milyen hatással lesznek a jelenlegi viszonyok a színházak látogatottságára?

— Az elmúlt hét nem volt rossz, — mondotta. — sőt felülmulta várakozásainkat. Ártott nagyon sokat, hogy a színházakat a spanyol miatt be kellett csukni, a minek alig volt értelme. A forradalom utáni első napokban érthető, hogy a közönség nem mert a színházba menni, nemcsak a közlekedési nehézségek, de a tüntetések miatt, a melyektől tartott. Ma teljes rend van a fővárosban, ennek leghivebb kifejezője a pénztári kimutatás. A bevételek napról-napra javulnak; és a jövő héten ismét meglesznek a táblás házak. Viszont az elővétel alaposan megcsappant. A közönség az adott viszonyok között nem csinál előre programot, hanem az nap veszi meg a jegyét, a melyen el akar menni a színházba. Meg is kapja. Az egész változás most már csak ennyi. Tudtommal így van a többi színháznál is, a vasárnapokat kivéve, a mikor egy héttel előre adjuk el ugyyszólván az egész színházat. A rend stabilizálásával egyidejűleg, bizonyos, hogy ismét fellendülnek a színházak, — ehhez azonban most már jó darabok, kifogástalan előadások kellenek, mert a régi, háboru előtti közönség sokkal, óh sokkal pretenziózusabb, a minek színház és művészgárdája csak örülhet.